

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Nadejda Toma.

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, împotriva sentinței Judecătorei Orhei din 19 mai 2020 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2020, în privința inculpatului

Strașnei Dumitru XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>06.09.2019 – 19.05.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>17.06.2020 – 25.11.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>03.02.2021 – 05.04.2021.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei din 19 mai 2020, Strașnei Dumitru a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal, pe motiv că ***fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.***

2. Instanța de fond a reținut că ***inculpatul Strașnei D. se învinuiește*** că, la 28 mai 2019, aproximativ ora 08.30, fiind treaz, posedând permis de conducere valabil de categoria corespunzătoare, conducea microbuzul „Gaz Lion”, n.î. XXXXXX, de pe ruta municipală cu nr. 1 și se deplasa pe str. Meșterul Manole, mun. Orhei. În timpul deplasării, ajungând pe str. Meșterul Manole 24, mun. Orhei, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul în momentul respectiv, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, lățimea carosabilului, gabaritele vehiculului și intervalele de siguranță necesare, de care trebuie să țină cont

fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat prevederile pct. 45.1) și 2) al Regulamentului circulației rutiere, conform căruia 1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; 2) iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului și, ignorând cerințele pct. 10.1) lit. b) al Regulamentului circulației rutiere, potrivit căruia persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum, precum și prevederile art. 22 alin.(4) lit. b) din Legea nr. 131-XVI din 07.06.2007 Privind siguranța traficului rutier că participanții la traficul rutier sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic, să nu cauzeze prejudicii mediului înconjurător, proprietății publice sau private și, ca urmare, cu oglinda retrovizoare din partea stângă a microbuzului pe care îl conducea, a comis tamponarea lui Crăciun A., angajat în calitate de hamal al ÎM „Servicii Comunal Locative Orhei” care, în acel moment, fiind implicat în serviciu, efectua lucrări de strângere și încărcare a deșeurilor în remorca tractorului cu n.î. XXXXXX, care staționa la locul indicat. În rezultatul accidentului rutier, lui Crăciun A., conform raportului de constatare medico-legală nr. 201925D0187 din 19.06.2019, i-a fost cauzată o vătămare corporală medie sub formă de luxație acromio-claviculară pe stânga; plagă contuză în regiunea frontală dreaptă; echimoză periorbitală pe dreapta; contuzia țesuturilor moi ale capului.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate de acuzare în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea medie a integrității corporale și a sănătății persoanei.

Instanța a reținut că inculpatul a pledat nevinovat și a declarat că în timp ce se deplasa cu viteza regulamentară de 30-35 km/h, a văzut pe partea stângă a străzii parcat un tractor cu remorcă, în fața căruia era un hamal, iar la volan se afla tractoristul. În momentul când oglinda microbuzului a ajuns în drept cu spatele remorcii, de după remorcă a sărit partea vătămată Crăciun A., fiind în imposibilitate să frâneze și să evite accidentul. Partea vătămată s-a lovit de oglinda microbuzului, din partea șoferului. După lovitură, partea vătămată a căzut jos și el a oprit, a coborât din microbuz, a ridicat partea vătămată și împreună cu șoferul tractorului, l-au pus pe trotuar. Personal a chemat salvarea și poliția. De la partea vătămată mirosea a alcool. Nu a frânat brusc, pentru a nu trauma călătorii din microbuz. Chiar dacă frâna brusc, situația nu s-ar fi schimbat, deoarece partea vătămată s-a aruncat și, oricum, era să se lovească. **Tractorul era echipat cu girofar de culoare galbenă**, însă nu ține minte dacă era aprins sau nu și nu avea semnalizarea de avariere.

Partea vătămată Crăciun A. a comunicat că lucrează în calitate de hamal în cadrul SCL Orhei. A ieșit din spatele tractorului în mijlocul drumului să verifice

dacă mai este gunoi. Strângea gunoiul numai pe o parte a străzii, însă, îl aduna și de pe partea stângă a străzii. Gunoiul era în saci, iar ei mergeau în urma remorcii și îl încărcau. Ieșind de după tractor, nu s-a deplasat nici jumătate de metru, că a fost lovit de un automobil și a căzut jos. A fost lovit cu partea stângă din față a automobilului. Și-a pierdut cunoștința pentru puțin timp. A fost lovit în regiunea capului și a mâinii. Șoferul tractorului Deleu V., a chemat salvarea și poliția. În urma loviturii, i-a fost fracturată mâna stângă și trebuia să fie operat, dar nu a avut bani. A fost spitalizat pentru mai mult de o lună. În momentul când a fost lovit, tractorul staționa și **girofarul de culoare roșu-gălbui era conectat**. A fost în imposibilitate să vadă dacă vine transportul.

Martorul Deleu V. a relatat că era la serviciu împreună cu partea vătămată Crăciun A. și Suruceanu V. El era șofer, partea vătămată era jos, iar Suruceanu V. era în remorcă și urmau să adune gunoiul din oraș. Partea vătămată a ieșit de după remorcă pentru a lua sacul cu gunoi de peste drum și a fost tamponat de un autobus de model „Gazeli” de culoare galbenă. Partea vătămată a fost lovită cu oglinda din partea stângă de la șofer.

Potrivit schiței accidentului de circulație, întocmit în prezența lui Strașnei D., carosabilul este cu două benzi de deplasare, separate prin linie întreruptă, este fixată poziția vehiculelor - tractorul și microbuzul, iar **locul tamponării este** indicat pe carosabil, **pe banda direcției de deplasare a microbuzului**, la 2,50 m. de la bordură/acostament, adică lângă linia întreruptă de separare a benzilor de deplasare de sens opus, și anume la 0,30 m. de linia întreruptă, pe banda de deplasare a microbuzului.

Conform foto-tabelului, la microbuz se observă deteriorări la oglinda de partea șoferului, partea dreaptă – față, urmare a tamponării.

Astfel, locul tamponării este pe carosabil, pe banda de deplasare a microbuzului, adică lângă linia întreruptă de separare a benzilor de deplasare de sens opus, și anume, la 0,30 m. de linia întreruptă, iar, urmare a tamponării, la microbuz a fost deteriorată oglinda retrovizoare din partea șoferului, față.

În urma aprecierii probelor administrate, instanța **a reținut ca fiind probată starea de fapt** că la 28 mai 2019, aproximativ ora 08.30, inculpatul Strașnei D., aflându-se la volanul microbuzului „Gaz Lion”, n.î. XXXXXX, se deplasa pe str. Meșterul Manole din mun. Orhei, pe ruta municipală nr. 1. Pe sensul opus de deplasare, se afla parcat tractorul cu n.î. XXXXXX, ce aparține ÎM „Servicii Comunal Locative” Orhei, la volanul căruia era Deleu V. și care staționa în dreptul imobilului nr. 24 din str. Meșterul Manole, mun. Orhei. În momentul când oglinda microbuzului, a ajuns în drept cu spatele remorcii, de după remorcă a ieșit și a încercat să traverseze carosabilul, partea vătămată Crăciun A., care nu s-a asigurat în traversarea carosabilului, s-a tamponat și s-a lovit de oglinda din partea stângă din partea șoferului microbuzului, iar urmare a tamponării, lui Crăciun A. i-au fost cauzate vătămări corporale medii.

Or, **acuzarea nu a prezentat probe că inculpatul**, în ziua producerii accidentului, în timpul conducerii autovehiculului, **ar fi încălcat pct. 45 alin. (1) și (2) din Regulamentul circulației rutiere**.

Totodată, partea vătămată Crăciun A., contrar pct. 114 și 116 din Regulamentul circulației rutiere, nefiind la trecere semnalizată sau trecere de pietoni,

a ieșit din spatele remorcii tractate de tractorul care staționa și, fără a se asigura că nu se apropie careva automobile, s-a lovit în partea laterală a vehiculului condus de Strașnei D., acesta acțiuni fiind în legătură cauzală directă cu urmările prejudiciabile constatate.

Astfel, a fost stabilit că inculpatul se deplasa regulamentar, iar partea vătămată, ieșind neregulamentar din spatele remorcii tractate de tractorul care staționa, a continuat deplasarea pe carosabil, fără a se asigura că nu circulă careva automobile, ca rezultat, s-a tamponat și lovit în partea laterală a vehiculului condus de Strașnei D. Deci, ***inculpatul a fost în imposibilitate de a reacționa și preîntâmpina accidentul***, adică nu îi este imputabilă pretinsa încălcare a prevederilor pct. 45.2) al Regulamentului circulației rutiere.

Din starea de fapt reținută, se conchide că ***faptele*** imputate inculpatului, ***nu întrunesc elementele infracțiunii*** prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal.

Totodată, ***se atestă*** lipsa laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal, în acțiunile inculpatului, adică ***lipsa faptei prejudiciabile***.

Prin urmare, ***inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii*** prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal, întrucât ***fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii***, motiv din care urmează a fi achitat.

3. Procurorul în Procuratura raionului Orhei, Ana Carasec, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu încasarea cheltuielilor judiciare în sumă 363,11 lei.

Apelanta a invocat că instanța nu a stabilit just circumstanțele cauzei și incorect a concluzionat că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

Or, instanța de fond s-a bazat doar pe argumentele nefondate ale inculpatului, fără a le aprecia în coroborare cu restul probelor obiective, obținute cu respectarea prevederilor legale și cercetate în ședința de judecată.

Astfel, vinovăția inculpatului este dovedită prin declarațiile părții vătămate Crăciun A. că a mers la muncă cu colegul său Deleu V., care a oprit tractorul pe str. Meșterul Manole, urmând să strângă gunoiul de acolo. Fiind în spatele tractorului, a ridicat un sac cu gunoi și când a ieșit de după tractor pentru a-l pune în remorcă, a observat un microbuz de culoare galbenă, de pe ruta nr. 1, care l-a lovit cu oglinda retrovizoare în umărul stâng. El a căzut jos, iar șoferul microbuzului a oprit și s-a apropiat de el. În urma tamponării, i-a fost cauzate leziuni corporale și dureri fizice. Totodată, consideră că șoferul a depășit viteza de deplasare. La tractorul care staționa girofarul de culoare roșu-gălbui era conectat. El aduna gunoiul de partea opusă a carosabilului și când a luat ultima dată gunoiul, traseul era curat, iar în vizorul lui nu erau careva mijloace de transport.

Martorul Deleu V. a indicat că la 28.05.2019, la orele 08.00 a mers cu tractorul împreună cu Crăciun A. să strângă gunoiul din centrul orașului. În jurul orelor 08.30 au stopat tractorul pe str. Meșterul Manole. Crăciun A. a adunat gunoiul de pe partea dreaptă a drumului, paralel cu tractorul și îl încărcă în remorcă. În momentul când Crăciun A. a început a traversa drumul, de după remorcă, un automobil de pe ruta nr. 1 l-a lovit cu oglinda retrovizoare în umărul stâng și acesta a căzut jos, iar

autobusul s-a oprit peste câțiva metri. El a ieșit imediat afară și i-a acordat ajutorul necesar părții vătămate, până la venirea ambulanței.

Potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 201925D0187 din 19.06.2019, lui Crăciun A. i-au fost cauzate leziuni corporale: luxație acromio-claviculară pe stânga; plagă contuză în regiunea frontală dreaptă; echimoză periorbitală pe dreapta; contuzia țesuturilor moi ale capului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice cu un obiect contondent, dur sau la lovirea de acesta, posibil în timpul și circumstanțele indicate în solicitare, în comun, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie.

Totodată, instanța de fond, în partea descriptivă a sentinței a indicat că „în condițiile în care s-a stabilit că inculpatul Strașnei D. se deplasa regulamentar, însă partea vătămată Crăciun A., ieșind neregulamentar din spatele remorcii tractate de tractorul care staționa, a continuat deplasarea pe carosabil, fără a se asigura că nu circulă careva automobile, ca rezultat s-a tamponat și lovit în partea laterală a vehiculului condus de Strașnei D., respectiv, ultimul a fost în imposibilitate să reacționeze și preîntâmpine accidentul, adică acestuia nu-i este imputabilă pretinsa încălcare a prevederilor pct. 45.2) din Regulamentul circulației rutiere”, or, potrivit schiței accidentului rutier din 28.05.2019, locul tamponării este pe carosabil, pe banda direcției de deplasare a microbuzului, la 2,50 m. de la bordură/acostament, adică lângă linia întreruptă de separare a benzilor de deplasare în sens opus, și anume la 0,30 m. de linia întreruptă, adică pe banda de deplasare a microbuzului, fiind stabilit cert faptul că partea vătămată a fost în vizorul șoferului Strașnei D. în momentul deplasării, prin ce se confirmă încălcarea prevederilor pct. 45.2) din Regulamentul circulației rutiere.

Deci, alegațiile apărării că în acțiunile inculpatului lipsește legătura de cauzalitate dintre fapta comisă și urmările prejudiciabile, sunt neîntemeiate.

Pe lângă aceasta, nu constituie temei de eliberare a conducătorului auto de răspundere penală în cazul în care componenta infracțiunii de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, există atât în acțiunile inculpatului, cât și în acțiunile victimei, împrejurări în care se atestă responsabilitatea reciprocă a participanților la trafic.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal a fost confirmată pe deplin în cadrul cercetării judecătorești, însă instanța de fond a dat o apreciere eronată și neobiectivă probelor acuzării.

Or, obligația de bază a inculpatului, prevăzută la pct. 45.1), 45.2) din Regulamentul circulației rutiere constă în manifestarea prudenței sporite la traficul rutier, nefiind constatate împrejurări în care inculpatul ar urma să fie achitat.

Mai mult, partea vătămată, aflându-se pe trecerea pentru pietoni nedirijată, avea dreptul prioritar de a traversa strada, mizând pe respectarea de către conducătorul unității de transport de rigorilor pct. 4 din Regulamentul circulației rutiere, că orice participant la trafic care respectă cerințele Regulamentului circulației rutiere trebuie să conteze pe faptul că și alți participanți la trafic execută cerințele acestuia, acțiunea dată fiind ignorată de inculpatul Jumbei care, având obligația de a permite pietonului să traverseze strada pe trecerea la pietoni, a manifestat o imprudență, considerând că pietonul Teslaru nu va întreprinde careva acțiuni în vederea traversării străzii.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2020, apelul a fost respins ca nefondat

Instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just ajungând la concluzia privind achitarea inculpatului pe motiv că *fapta nu întrunește elementele infracțiunii*.

Analizând *probele administrate*, se atestă că acestea *nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii* prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, iar instanța de fond a făcut o apreciere corectă a probatoriului administrat, ajungând în mod legal la concluzia că *fapta incriminată inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii de escrocherie*.

Astfel, *încălcările incriminate inculpatului sunt contrazise* atât de către însăși acesta, cât și *de probele acumulate și prezentate instanței de către partea acuzării*, iar *declarațiile părții vătămate precum că nu este vinovat în producerea accidentului rutier, nu coroborează cu careva probele cercetate* în ședința de judecată.

Martorul Deleu V. a declarat că distanța dintre remorcă și autobuz era mai mult de un metru, iar potrivit declarațiilor inculpatului, la moment când oglinda microbuzului a ajuns în drept cu spatele remorcii, a ieșit partea vătămată, care a și fost lovit, cu partea stângă, oglindă a autobuzului condus de el, fapt ce denotă că inculpatul nici nu a putut evita tamponarea, în situația în care, *pietonul* era obligat să se asigure de securitatea circulației rutiere.

Deci, acuzarea *nu a prezentat probe ce ar confirma încălcarea de către inculpat a prevederilor Regulamentului circulației rutiere*, or, acesta, în cazul dat, nici nu a avut posibilitatea de a evita tamponarea.

Pe lângă aceasta, la rezolvarea problemei privind existența sau lipsa legăturii de cauzalitate urmează să se țină cont de perioada dintre apariția pericolului și momentul survenirii consecințelor. Respectiv, *în cazul în care conducătorul mijlocului de transport, în timpul deplasării, observând pericolul, a încercat să-l evite, însă nu a avut posibilitatea tehnică să reacționeze, provocând urmarea prejudiciabilă, răspunderea penală a acestuia se exclude*, dacă starea de pericol a fost cauzată de alt participant la trafic.

Deci, starea de pericol în situația nemijlocită a fost provocată anume de către partea vătămată, care, ignorând prevederile Regulamentului circulației rutiere, prin care *pietonilor* li se interzice să se angajeze în traversarea drumului: nemijlocit prin fața sau spatele unui vehicul de rută oprit în stație ori a altor vehicule oprite sau staționate pe drum; pe sectoarele de drum cu câmpul vizual limitat, a intrat în traversarea carosabilului, fără să se asigure dacă vine un vehicul din sens opus, împrejurări care au fost demonstrate în cadrul cercetării judecătorești. Acest fapt exclude răspundere penală a inculpatului, or, în acțiunile acestuia s-a stabilit cert lipsa laturii obiective și subiective ale infracțiunii incriminate.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că probele acuzării sunt concludente și suficiente pentru a declara inculpatul vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia

fiind confirmată declarațiile părții vătămate și ale martorilor, precum și probele materiale prezentate.

Însă, instanțele de fond și de apel, la examinarea cauzei, s-au bazat doar pe argumentele nefondate ale inculpatului, fără a fi apreciate în coroborare cu restul probelor obiective, obținute conform rigorilor legale.

Or, în cadrul urmăririi penale și a cercetării judecătorești, inculpatul a recunoscut că până la producerea accidentului, ca conducător auto, a văzut că pe partea stângă era parcat un tractor cu remorcă, la volanului căruia era o persoană, iar în fața tractorului era un hamal.

Totodată, instanțele au indicat că pe parcursul judecării cauzei, inculpatul a dat declarații consecvente, însă nu le-a apreciat în raport cu depozițiile martorilor și probele materiale.

Instanța de apel nu a analizat toate probele prezentate de acuzare, nu le-a apreciat pe fiecare în parte și în coroborare cu care probe confirmă poziția apărării, care a fost acceptată totalmente de instanță, fiind omise consecințele accidentului rutier și declarațiile părții vătămate.

Astfel, martorul Deleu V. a relatat că era la serviciu împreună cu Crăciun A. și Suceanu V. El se afla la volanul tractorului, Suceanu V. era în remorcă, iar partea vătămată era jos. Accidentul a avut loc dimineața, în timp ce adunau gunoiul de pe str. Meșterul Manole. Partea vătămată a ieșit de după remorcă pentru a lua sacul cu gunoi de peste drum, nu s-a asigurat la traversarea drumului și a fost tamponat de un autobus de model „Gazeli”, cu oglinda din partea stângă de la șofer. Motorul tractorului era pornit și girofarul era aprins. Era în cabina tractorului și a văzut că din direcția opusă venea un autobus. În oglindă a văzut că lucrătorii se deplasau pe partea dreaptă, iar partea vătămată a vrut să treacă drumul și a fost tamponat. Acesta urma să ia gunoiul de pe partea stângă a carosabilului și, nefiind atent, în momentul când a încercat să traverseze drumul, a fost tamponat. El urmărea în oglindă ce face partea vătămată. Distanța dintre remorcă și autobus era de peste un metru. Partea vătămată a vrut să traverseze drumul, însă nu a reușit, deoarece a fost tamponat. Crede că acesta intenționa să ia gunoiul de pe partea stângă a drumului și a fost lovit pe partea opusă a drumului.

Partea vătămată a comunicat că activa în calitate de hamal și era la serviciu cu colegul său Suceanu V. și șoferul tractorului Deleu V. În jurul orelor 08.00-08.30 adunau gunoiul în sectorul Nistreana pentru a strânge gunoiul. A ieșit din spatele tractorului, din mijlocul drumului pentru a verifica dacă a mai rămas gunoi. Strângea gunoiul doar de pe o parte a străzii, însă, uneori îl lua și de pe partea stângă a drumului. El încarcă gunoiul adunat în saci în remorcă și merge în urma tractorului. Tractorul nu pornește până nu îi face semn din mână. Ieșind de după tractor și deplasându-se mai puțin de jumătate de metru, a fost lovit de un automobil cu partea stângă din față și a căzut jos. Și-a pierdut cunoștința, însă și-a revenit în scurt timp. A fost lovit în regiunea capului și a mâinii. Șoferul tractorului Deleu V. a chemat salvarea, apoi a venit și poliția. În urma loviturii, i-a fost fracturată mâna stângă, trebuia să fie operat, însă nu avea bani și a fost spitalizat timp de peste o lună. În momentul când a fost lovit, tractorul staționa și girofarul era conectat, hamalul era în remorcă, iar șoferul în cabina tractorului. Locul unde a fost lovit era un traseu drept, nu a avut posibilitatea să vadă că vine mijlocul de transport și nu a fost

preîntâmpinat că vine automobilul. S-a asigurat prin faptul că a ieșit la aproximativ jumătate de metru. Nu a observat când și cât timp a frânat automobilul când a fost lovit.

Pe lângă aceasta, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal a fost dovedită prin probele scrise, inclusiv:

schița accidentului de circulație, de la locul comiterii, mun. Orhei, str. Meșterul Manole, întocmită la 28.05.2019 ora 08.52, în prezența lui Strașnei D., potrivit căreia carosabilul este cu două benzi de deplasare, separate prin linie întreruptă, este fixată poziția vehiculelor - tractorul și microbuzul, iar locul tamponării este indicat pe carosabil, pe banda direcției de deplasare a microbuzului, la 2,50 m. de la bordură/acostament;

foto-tabelul, în care la microbuz se observă deteriorări la oglinda de partea șoferului, partea dreaptă – față, urmare a tamponării;

raportul de constatare medico-legală nr. 201925D0197 din 03.07.2019, potrivit căruia, lui Crăciun A. i-au fost cauzate leziuni corporale: luxație acromio-claviculară pe stânga; plagă contuză în regiunea frontală dreaptă; echimoză periorbitală pe dreapta; contuzia țesuturilor moi ale capului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice cu un obiect contondent, dur sau la lovirea de acesta, posibil de la căderea accelerată a corpului de la propria înălțime, cu lovire de partea carosabilă, corespund timpului și circumstanțelor indicate în ordonanță, în comun, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie.

Astfel, au fost omise circumstanțele că accidentul s-a produs pe banda de deplasare a microbuzului inculpatului; că partea vătămată, ieșind din spatele remorcii, dorește să se asigure că nu este nici un mijloc de transport pe carosabil pentru a putea traversa și a lua cele două căldări cu gunoi; că în urma imprudenței manifestate, inculpatul a tamponat pietonul în partea stângă a corpului - poziție a pietonului care confirmă intenția de a vedea dacă din partea opusă nu vin careva autoturisme.

Prin urmare, a fost stabilită prezența obiectul juridic special al infracțiunii incriminate, care îl constituie relațiile sociale, a căror existență sunt condiționate de securitatea circulației și a exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, cât și obiectul juridic secundar al acestei infracțiuni, care îl formează relațiile sociale privind sănătatea, integritatea fizică și viața persoanelor.

Obiectul material al infracțiunii prevăzute de art. 264 Cod penal, îl constituie corpul persoanei, or, conform raportului de constatare medico-legală nr. 201925D0187 din 19.06.2019, volumul și caracterul leziunilor corporale: luxație acromio-claviculară pe stânga; plagă contuză în regiunea frontală dreaptă; echimoză periorbitală pe dreapta; contuzia țesuturilor moi ale capului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice cu un obiect contondent, dur sau la lovirea de acesta, posibil în timpul și circumstanțele indicate în solicitare, în comun, au fost produse în urma acțiunii traumatice a tamponării cu oglinda retrovizoare din partea stângă a microbuzului, iar conform pct. 44) al regulamentului, condiționează calificarea leziunilor și traumatismelor suportate de partea vătămată, ce au condiționat o dereglare a sănătății de lungă durată, ca vătămare medie.

Or, calificarea acțiunilor este corectă, deoarece săvârșirea faptei prejudiciabile, survenirea unor consecințe prejudiciabile și existența legăturii cauzale dintre faptă și consecințe, existența legăturii cauzale dintre fapta comisă de către *Cătănoi I.* și urmările prejudiciabile este dovedită integral prin raportul de expertiză judiciară nr. 201925D0197 din 03.07.2019.

Totodată, alegațiile apărării că în acțiunile inculpatului lipsește legătura de cauzalitate dintre fapta comisă și urmările prejudiciabile sunt neîntemeiate, or, în cazul apariției obstacolului în fața automobilului condus de inculpat, acesta avea obligația de drept de a se asigura că în cazul continuării direcției de deplasare nu va produce careva prejudicii celorlalți participanți la trafic, care au început sau au continuat deplasarea pe traseu.

În același timp, nu constituie temei de eliberare a conducătorului auto de răspundere penală în cazul în care componenta infracțiunii de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, există atât în acțiunile inculpatului cât și în acțiunile părții vătămate, împrejurări în care se atestă responsabilitatea reciprocă a participanților la trafic.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii prevăzută la art. 264 Cod penal a fost confirmată pe deplin în cadrul cercetării judecătorești, iar instanțele de judecată au dat o apreciere eronată și neobiectivă probelor acuzării, pronunțând o sentință de achitare.

Instanțele de fond și de apel au considerat oportună achitarea inculpatului, deoarece dovezi concludente în aceea că el s-ar face vinovat de săvârșirea accidentului rutier, nu au fost prezentate, concluzionând că nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute în art. 264 alin. (1) Cod penal, și anume, latura obiectivă și latura subiectivă.

Însă, soluția de achitare a fost generată de o interpretare eronată a declarațiilor părților audiate în instanță și a normelor dreptului material.

Or, în raport cu declarațiile părții vătămate și ale martorilor, procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier, schiței și foto-tabelului, urmau a fi apreciate critic declarațiile inculpatului că *drept de după remorcă a ieșit și a sărit partea vătămată, dar, văzându-l, nu a putut să frâneze sau să evite accidentul.*

Totodată, conform procesului-verbal de cercetare la fața locului, foto-tabelului și schiței accidentului rutier din 28.05.2019, locul tamponării este pe carosabil pe banda direcției de deplasare a microbuzului, la 2,50 m. de la bordură/acostament, adică lângă linia întreruptă de separare a benzilor de deplasare de sens opus, și anume, la 0.30 m. de linia întreruptă, adică pe banda de deplasare a microbuzului fapt

Deci, partea vătămată a fost în vizorul șoferului în momentul deplasării, prin ce se confirmă încălcarea prevederile pct. 45. 1) și 2) al Regulamentului circulației rutiere.

Iar inculpatul urma să se asigure, fiind avertizat prin girofarul aprins al tractorului că sunt persoane care lucrează efectiv la strângerea gunoiului pe acea porțiune de traseu, prin ce a manifestat imprudență și trebuia să reducă viteza chiar până la oprire, fiindcă pe banda opusă lui de deplasare pe acostament se afla tractorul pornit cu șoferul în cabină și un hamal în remorca tractorului, iar el urma să prevadă că ar putea fi și alți lucrători în jurul tractorului care strâng gunoiul de pe marginea

acostamentului drumului din fața gospodăriilor localității, iar situația rutieră respectivă nu-i permitea înaintarea și depășirea, el urmând să frâneze chiar până la oprire pentru a evita accidentul rutier.

La fel, instanțele de fond și de apel, afirmând că starea de pericol în situația nemijlocită a fost provocată anume de către partea vătămată, urmau să țină cont de faptul că impactul a avut loc pe banda de deplasare a microbuzului, care conform schiței accidentului se află la circa 2,50 m. de la acostament.

Prin urmare, pentru a parcurge distanța de 1,60 m. (martorul Deleu V. a indicat că distanța dintre remorcă și autobuz era de un metru și ceva), Crăciun A. avea nevoie de o perioadă anumită de timp, din ce rezultă că ultimul a ieșit de după remorca tractorului și s-a implicat în trafic, după cum corect afirmă instanța, fiind în egală măsură subiect ca și inculpatul.

Astfel, în situația în care se deplasa în întâmpinarea tractorului care staționa, anume inculpatul avea obligația impusă de lege de a reduce viteza pentru a menține distanța și a staționa în caz de necesitate, mai mult că lipsesc careva urme de frânare, ce dovedește sine încrederea acestuia despre lipsa cărorva obstacole în vizorul său.

Mai mult, inculpatul a afirmat că *drept de după remorcă a ieșit și a sărit partea vătămată, dar, văzându-l, nu a putut să frâneze sau să evite accidentul*, ceea ce dovedește că inculpatul ca subiect și participant la trafic nu a manifestat dexteritate în conducere și nu a prevăzut acea situație rutieră în care ar fi evitat accidentul.

În acest sens, sunt relevante și declarațiile părții vătămate că *ieșind de după remorcă, a dorit să vadă pe stânga* precum și declarațiile martorului Deleu V., însă, instanțele de fond și de apel nu au motivat raționamentele care au stat la baza respingerii acestor depoziții, or, se atestă lipsa temeiurilor ce ar impune această concluzie greșită.

Deși, a fost stabilit că *partea vătămată era în stare de ebrietate alcoolică și, ignorând prevederile Regulamentului circulației rutiere, prin care pietonilor li se interzice să se angajeze în traversarea drumului nemijlocit prin fața sau spatele unui vehicul de rută oprit în stație ori a altor vehicule oprite sau staționate pe drum, pe sectoarele de drum cu câmpul vizual limitat, a intrat în traversarea carosabilului, fără să se asigure dacă vine un vehicul din sens opus*, aceste împrejurări urmează a fi apreciate ca circumstanțe ce ar atenua vina conducătorului auto Strașnei D. și nu ca circumstanțe ce ar exclude vina lui în producerea accidentului rutier, plasând în exclusivitate responsabilitatea în producerea accidentului pe umerii pietonului Crăciun A.

De asemenea, în instanța de apel, acuzarea a atras atenția la personalitatea inculpatului, potrivit cazierului contravențional, acesta fiind un conducător nedisciplinat și predispus spre comiterea încălcărilor Regulamentului circulației rutiere, în situația în care s-a constatat vinovat de comiterea a cinci contravenții în domeniul circulației rutiere, inclusiv pentru depășirea limitei de viteză și încălcarea normelor de efectuare a transportului rutier de persoane și mărfuri, iar în anul 2016 a comis un accident rutier.

Instanța de apel, la emiterea deciziei, a repetat eroarea de drept admisă de instanța de fond și nu a dat o apreciere justă probelor acuzării, iar concluzia adoptată este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei cercetări

minuțioase, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces și, în aceste împrejurări instanța de apel urma doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Însă, instanța de apel a apreciat probele în favoarea inculpatului, considerând veridice declarațiile acestuia și admitând doar poziția apărării.

Aceste argumente au fost invocate de acuzare în instanța de apel pentru a fi puse la baza deciziei, însă au fost ignorate și în mod nejustificat a fost respins apelul declarat, fiind greșit apreciate circumstanțele comiterii infracțiunii și vinovăția inculpatului.

Astfel, se atestă nerezolvarea fondului apelului, care condiționează necesitatea casării deciziei instanței de apel pe motivele și temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), 2), 5), alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în

sprrijinul acuzării, nefiind admisă introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat. Conform 142 alin. (1) Cod de procedură penală, expertiza judiciară se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală sunt necesare cunoștințe specializate în domeniul respectiv.

În corespundere cu jurisprudența națională, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 39., 41.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond (*pct. 1., 2. din decizie*):

a) inițial în descriptiv a statuat că: „...**inculpatul Strașnei D. se învinuiește** că, la 28 mai 2019, aproximativ ora 08.30, fiind treaz, posedând permis de conducere valabil de categoria corespunzătoare, conducea microbuzul...” – element al unei sentințe de achitare, apoi, contrazicându-se, a descris o faptă criminală, considerată ca fiind dovedită, indicând că: „...în urma aprecierii probelor administrate, instanța **a reținut ca fiind probată starea de fapt** că la 28 mai 2019, aproximativ ora 08.30, inculpatul Strașnei D., aflându-se la volanul microbuzului „Gaz Lion”, n.î. XXXXXX, se deplasa...” – element al unei sentințe de condamnare, iar ulterior a constatat mai multe motive de achitare, care se contrazic reciproc și produc efecte juridice diferite, cum ar fi că: „...**acuzarea nu a prezentat probe** că inculpatul, în ziua producerii accidentului, în timpul conducerii autovehiculului, **ar fi încălcat pct. 45 alin. (1) și (2) din Regulamentul circulației rutiere..., faptele imputate inculpatului, nu întrunesc elementele infracțiunii** prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal..., **se atestă lipsa faptei prejudiciabile..., inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii** prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal, întrucât **fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii...**”.

Totodată, în dispozitiv a dispus divergent că inculpatul este achitat deoarece „**fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii**”;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concluzenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, cât și în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins probele acuzării în special că: „...inculpatul a declarat că **tractorul era echipat cu girofar de culoare galbenă...**, partea vătămată Crăciun A. a comunicat că lucrează în calitate de hamal în cadrul SCL Orhei, tractorul staționa și **girofarul de culoare roșu-gălbui era conectat...**, potrivit schiței accidentului de circulație, întocmit în prezența lui Strașnei D., **locul tamponării este indicat pe carosabil, pe banda direcției de deplasare a microbuzului...**”.

Ori, instanța nu a apreciat sub nicio formă acțiunile și încălcările RCR concrete, imputate inculpatului, cât și probele acuzării, în raport cu faptul că partea vătămată nu era un pieton ci, conform rechizitoriului și materialele cauzei, era *un angajat în calitate de hamal al ÎM „Servicii Comunal Locative Orhei” care, în acel moment, fiind implicat în serviciu, efectua lucrări de strângere și încărcare a deșeurilor în remorca tractorului care staționa la locul indicat, cu girofarul de culoare roșu-galben conectat, iar tamponarea părții vătămate s-a produs, potrivit schiței accidentului rutier, pe banda de deplasare a mijlocului de transport condus de*

inculpat, în spatele remorcii tractorului la o distanță de 5,60 m. de la roțile din urmă (9,50m – 3,90m = 5,60m);

Mai mult, concluzia sumară, neclară și nefondată pe un raport de expertiză judiciară, că: „**inculpatul a fost în imposibilitate de a reacționa și preîntâmpina accidentul**”, nu corespund exigențelor prescrise în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale.

Ori, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar.

Pe lângă aceasta, soluția instanței de fond contravine jurisprudenței naționale, potrivit căreia, nu poate fi temei pentru eliberarea conducătorului auto de răspundere penală în cazul în care în acțiunile lui există componenta infracțiunii, chiar și în cazul în care regulile circulației rutiere au fost încălcate și de către pățimit. Asemenea împrejurări pot fi luate în considerație de către instanța judiciară doar ca circumstanțe atenuante (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 08.07.1999, nr.20 - Despre practica judiciară cu privire la aplicarea legislației, la examinarea cauzelor penale, referitoare la încălcarea regulilor de securitate a circulației sau exploatarea a mijloacelor de transport, pct. 6.*).

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, nefiind în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări. Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de

apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art.435 CPP, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate deoarece, conform descriptivului deciziei contestate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, indicând că *instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just ajungând la concluzia privind achitarea inculpatului*, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal;

b) la fel, a constatat în descriptiv mai multe motive de achitare, care se contrazic reciproc și produc efecte juridice diferite, cum ar fi că: „...*probele administrate nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii* prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, instanța de fond ajungând în mod legal la concluzia că *fapta incriminată inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii de escrocherie...*, acuzarea *nu a prezentat probe ce ar confirma încălcarea de către inculpat a prevederilor Regulamentului circulației rutiere*”;

Totodată, constatarea că: „*fapta incriminată inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii de escrocherie...*”, depășește limitele învinuirii formulate inculpatului, ori, asemenea circumstanțe în fapt și în drept nu i-au fost imputate prin rechizitoriu;

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, cât și în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins probele acuzării în special că: „...*inculpatul a declarat că tractorul era echipat cu girofar de culoare galbenă...*, partea vătămată Crăciun A. a comunicat că lucrează în calitate de hamal în cadrul SCL Orhei, tractorul staționa și *girofarul de culoare roșu-gălbui era conectat...*, potrivit schiței accidentului de circulație, întocmit în prezența lui Strașnei D., *locul tamponării este indicat pe carosabil, pe banda direcției de deplasare a microbuzului...*”.

Ori, statuând sumar că: „*în situația în care, pietonul era obligat să se asigure de securitatea circulației rutiere...*, ignorând prevederile Regulamentului circulației rutiere, prin care *pietonilor li se interzice să se angajeze în traversarea drumului...*”, instanța nu a apreciat sub nicio formă acțiunile și încălcările RCR concrete, imputate inculpatului, cât și probele acuzării, în raport cu faptul că partea vătămată nu era un pieton ci, conform rechizitoriului și materialele cauzei, era *un angajat în calitate de hamal al ÎM „Servicii Comunal Locative Orhei” care, în acel moment, fiind implicat în serviciu, efectua lucrări de strângere și încărcare a deșeurilor în remorca tractorului care staționa la locul indicat*, cu girofarul de culoare roșu-galben conectat, iar tamponarea părții vătămate s-a produs, potrivit schiței accidentului rutier, pe banda de deplasare a mijlocului de transport condus de inculpat, în spatele remorcii tractorului la o distanță de 5,60 m. de la roțile din urmă (9,50m – 3,90m = 5,60m);

Mai mult, concluzia neclară și nefondată pe un raport de expertiză judiciară, că: „...*acesta, în cazul dat, nici nu a avut posibilitatea de a evita tamponarea...*, în cazul în care *conducătorul mijlocului de transport, în timpul deplasării, observând pericolul, a încercat să-l*

evite, însă nu a avut posibilitatea tehnică să reacționeze, provocând urmarea prejudiciabilă, răspunderea penală a acestuia se exclude, dacă starea de pericol a fost cauzată de alt participant la trafic...., încălcările incriminate inculpatului sunt contrazise atât de către însăși acesta, cât și de probele acumulate și prezentate instanței de către partea acuzării, iar declarațiile părții vătămate precum că nu este vinovat în producerea accidentului rutier, nu coroborează cu careva probele cercetate în ședința de judecată...”, nu corespund exigențelor prescrise în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale.

Ori, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar.

Pe lângă aceasta, soluția instanței de fond contravine jurisprudenței naționale, potrivit căreia, nu poate fi temei pentru eliberarea conducătorului auto de răspundere penală în cazul în care în acțiunile lui există componenta infracțiunii, chiar și în cazul în care regulile circulației rutiere au fost încălcate și de către pătimit. Asemenea împrejurări pot fi luate în considerație de către instanța judiciară doar ca circumstanțe atenuante (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 08.07.1999, nr.20 - Despre practica judiciară cu privire la aplicarea legislației, la examinarea cauzelor penale, referitoare la încălcarea regulilor de securitate a circulației sau exploatare a mijloacelor de transport, pct. 6.*);

d) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi declarațiile inculpatului Strașnei D., ale părții vătămate Crăciun A. și ale martorului Deleu V., date în instanța de fond;

e) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la pct. **3.** și **5.**, cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (*pct. 3. - 5. din decizie*).

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul ordinar este întemeiat.

Ori, particularitățile împrejurărilor relevate pe caz și enunțate supra denotă că în acțiunile inculpatului se regăsesc, în mod rezonabil, elementele infracțiunii incriminate prin rechizitoriu.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate, și

dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2020, în privința inculpatului Strașnei Dumitru XXXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 30 aprilie 2021.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Boico